

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 4C/182/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512208038
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512208038.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobkyne CASH COLLECTORS SK, s.r.o., Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 44 703 015, zastúpená spoločnosťou Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovanému O. P., X.. XX.XX.XXXX, L. Š. XXX/XX, Š., o zaplatenie 528,35 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu dňa 02.07.2012 domáhala proti žalovanému zaplatenia sumy 528,35 eur s príslušenstvom. Návrh odôvodnila tým, že právna predchodkyňa žalobkyne spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. so žalovaným uzavrela dňa 14.12.2006 zmluvu. Na základe tejto zmluvy poskytla Slovenská sporiteľňa a.s. kartový úverový rámec vo výške 331,94 eur a vydala žalovanému platobnú kartu. V zmysle zmluvy bol dohodnutý úrok ako odplata za poskytnutý úver. Žalovaný využil možnosť čerpať úver, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodrжал a dostal sa so splácaním do omeškania. Slovenská sporiteľňa, a.s. ho na túto skutočnosť upozorňovala. Slovenskej sporiteľni, a.s. tak vznikla pohľadávka voči žalovanému v celkovej výške 528,35 eur (istina 349,64 eur, riadny úrok 14,78 eur, úrok z omeškania 135,71 eur, ostatné príslušenstvo 28,22 eur). Zmluvou o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila predmetnú pohľadávku na spoločnosť Havel, Holásek & Partners s. r. o., ktorá následne postúpila zmluvou zo dňa 01.12.2010 pohľadávku na terajšiu žalobkyňu.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s podaným návrhom, výpisom z Obchodného registra SR, návrhom na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom z bankovej knihy, oznámením o postúpení pohľadávok z 12.11.2010, 03.01.2011, vyjadrením žalobkyne z 26.10.2014, výpisom z účtu, vyjadrením žalobkyne z 18.09.2014, zmluvami o postúpení

pohľadávok z 21.10.2010 a 01.12.2010, vyjadrením žalobkyne z 28.09.2015 a zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 09.11.2006 vyplnil žalovaný u právnej predchodkyne žalobkyne (Slovenská sporiteľňa, a.s.) návrh na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte. Jeho návrh Slovenská sporiteľňa, a.s. spracovala dňa 14.12.2006. Žalovaný vyhlásil, že sa pred prijatím návrhu na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte oboznámil s obchodnými podmienkami pre kreditné karty, obchodnými podmienkami pre poskytnutie a používanie elektronických služieb a platobných kariet, so všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať. V danom prípade výška celkového úverového rámca predstavovala na základe návrhu žalovaného na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte sumu 10.000,-Sk (331,94 eur). Výbery žalovaného z karty boli nasledovné:

- 03.01.2007 výber kartou 9.000,- Sk (298,75 eur)
- 06.01.2007 platba kartou 567,50 Sk (18,84 eur)
- 07.01.2007 výber kartou 100,- Sk (3,32 eur)
- 09.01.2007 výber kartou 199,50 Sk (6,62 eur)
- 20.02.2007 výber kartou 100,- Sk (3,32 eur)

Žalovaný uhradil celkovo len sumu 17,17 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť Havel, Holásek & Partners s. r. o., ktorá následne postúpila zmluvou zo dňa 01.12.2010 pohľadávku na terajšiu žalobkyňu. Postúpenie pohľadávky Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému listom z 12.11.2010, spoločnosť Havel, Holásek & Partners s. r. o. listom z 03.01.2011.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31.12.2007, (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa znení účinnom v čase rozhodovania súdu, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania, ktorý bol založený zmluvou o úvere, je vzťahom spotrebiteľským, keďže právna predchodkyňa žalobkyne pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaný nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ (žalobkyňa) používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (žalovaná) neovplyvňuje. Vznik zmluvy o úvere ako aj nároky z nej vyplývajúce tak súd posudzoval nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka, keďže zmluva o úvere je ako zmluvný typ v zmysle § 261 Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, ale aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku postavenie lex specialis a ktorý pre spotrebiteľskú zmluvu o úvere stanovuje špecifické náležitosti. Pre posudzovanie v konaní uplatneného nároku je rozhodujúce, že pre platnosť zmluvy kogentne zákon vyžaduje písomnú formu s následkom neplatnosti právneho úkonu pri jej nedodržaní (§ 4

ods. 1 citovaného zákona). Súd má za to, že predmetnú listinu označenú ako „návrh na uzavretie zmluvy o kreditnej karte“ nemožno považovať za riadne uzavretú zmluvu o úvere v písomne forme, nakoľko z nej nevyplývajú konkrétne podmienky čerpania úveru, navyše o návrhu, podmienkach, schválení bolo rozhodované až následne. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd uzavrel, že podmienka písomnosti pri vzniku predmetnej zmluvy o úvere nebola dodržaná, v dôsledku čoho je táto zmluva v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch neplatná.

Na základe uvedeného tak súd posudzoval nároky uplatnené žalobkyňou v tomto konaní podľa ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, keďže žalovaný plnením žalobkyne získal majetkový prospech na základe neplatného právneho úkonu. V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný získal od právnej predchodkyne žalobkyne na základe neplatnej zmluvy o úvere peňažné plnenie v sume 330,85 eur a vrátil jej spolu sumu 17,17 eur. Z toho je zrejmé, že svoju povinnosť v zmysle citovaného ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka žalovaný splnil čiastočne.

Súd však z úradnej povinnosti skúmal, čo nárok žalobkyne nie je premlčaný.

Pre úplnosť sa uvádza, čo sa týka § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., ide o výnimku z ustanovenia § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovením procesným (porovnaj napr. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30.09.2014 sp. zn. 26Co/30/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19.08.2014 sp. zn. 9Co/295/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 22.10.2014 sp. zn. 11Co/377/2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26.01.2015 sp. zn. 11Co/427/2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11.12.2014 sp. zn. 4Co/134/2013), keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (tým aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenia konajúci súd je povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie ex offio (aj bez námietky).

Procesná norma bez ohľadu na mieru legislatívneho vyjadrenia tohto pravidla pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky „živé“ spory (a iné právne veci) prebiehajúce na súdoch. Inak povedané, z mlčania zákonodarcu v prípade procesných noriem možno bez problémov vyvodiť pravidlo o časovej pôsobnosti procesnej normy, pretože proste pôsobí v čase „dopredu“.

Kto márne nechá uplynúť premlčaciu lehotu (ktorej dĺžka ani režim sa nijako novou úpravou nemenili), jeho právo sa už o zložku právneho nároku oslabilo, hoci podmienené (úplne až účinným „dokonaním“ premlčania v súdnom konaní), no podstatné je, že žiadne právo týmto za účinnosti starej právnej úpravy nenadobudol, a nebola porušená jeho dôvera v právo, pretože podľa zásady vigilanti bus iura scripta sunt tento subjekt musel počítať s tým, že svoje právo stratí, a to výlučne dôsledkom svojej nedbanlivosti (Doc. JUDr. Marek Števec, PhD.: Zákon a sudcovia, K výkladu ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa).

Súd považuje za potrebné navyše zdôrazniť, že ustanovenia o premlčaní podľa Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby či už všeobecnej alebo pri bezdôvodnom obohatení pokladá za priaznivejšie pre spotrebiteľa ako premlčaciu dobu podľa Obchodného zákonníka, pretože Občiansky zákonník upravuje kratšie doby, čím nepredlžuje stav právnej neistoty.

V § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je upravená tzv. subjektívna premlčacia doba, v odseku 2 tohto ustanovenia premlčacia doba objektívna. V prípade uplynutia ktorejkoľvek z nich nemožno právo priznať. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je v danom prípade potrebné viazať na okamih čerpania jednotlivých súm žalovaným. S poukazom na uvedené začala 2-ročná premlčacia lehota plynúť najneskôr od nasledujúceho dňa po poslednom čerpaní finančných prostriedkov žalovaným (posledné čerpanie bolo k 20.02.2007) teda od 21.02.2007 a márne uplynula dňa 23.02.2009 pondelok (nakoľko 21.02.2009 pripadlo na sobotu a

nasledujúci pracovný deň bol pondelok 23.02.2009). Žaloba bola na súd podaná až 02.07.2012, čo je po uplynutí premlčacej doby. Premlčanie sa týka aj úrokov z omeškania /povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok; porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 26.11.2014 sp. zn. 24Co/93/2014/.

Vzhľadom na uvedené súd návrh zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď žalobu v celom rozsahu zamietol, a preto v spore úspešným účastníkom je žalovaný, avšak keďže si náhradu trov konania neuplatnil, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a náhradu trov konania mu nepriznal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.